

**TUCHTRAAD VOOR ADVOCATEN
VAN HET RECHTSGEBIED VAN HET HOF VAN BEROEP TE ANTWERPEN**

1^e Kamer

Inzake: TAA/SA/0015/2010 lastens Mr. X (balie Antwerpen)

De tuchtraad, zetelend te Antwerpen op 31.01.2011,

De tuchtraad heeft na beraad, waaraan de secretaris niet heeft deelgenomen, met gesloten deuren, en op tegenspraak volgende beslissing genomen lastens:

Mr. X, advocaat bij de balie te Antwerpen, met kantoor te ...
bijgestaan door zijn raadsman Mr. Y, advocaat
bij de balie van Antwerpen.

I. PROCEDURE

Op 05.02.2010 heeft de stafhouder een klacht ontvangen vanwege X lastens mr.
X. Op 12.02.2010 heeft de Stafhouder een gelijkaardige klacht van J
ontvangen (stuk 14). Met zijn aangetekende brief van 16.02.2010 aan mr. X
heeft de Stafhouder het tuchtonderzoek geopend (stuk 15).

Op 11.10.2010 werd een aangetekende zending verzonden naar mr. X
waarbij hij werd opgeroepen om te verschijnen voor deze tuchtraad ter zitting van 26.10.2010
om 14.00 uur, teneinde zich te verdedigen op de tenlasteleggingen zoals ze zijn opgenomen in
de brief van de stafhouder van de Orde van advocaten te Antwerpen d.d. 06.08.2010.

Op de zitting 26 oktober 2010 werd deze zaak onbepaald uitgesteld.

Op 09.08.2011 werd een tweede aangetekende zending verzonden naar mr. X
waarbij hij werd opgeroepen om te verschijnen voor deze Tuchtraad ter zitting
van 27.09.2011 om 14.00 uur, teneinde zich te verdedigen op de tenlasteleggingen waarvoor
hij bij aangetekende zending d.d. 11.10.2010, werd opgeroepen.

In de reeds genoemde brief d.d. 06.08.2010 beschreef de stafhouder aan de voorzitter van de
tuchtraad volgende tenlasteleggingen:

- A. Inbreuk op art. 455 van het Ger. W. door namens de beide dochters op 12.10.2006 een klacht tegen hun moeder te hebben neergelegd zonder laatst genoemde te hebben gewezen op het risico van een strenge correctionele veroordeling en door ook deze moeder nog verder als cliënte te hebben ontvangen volgens eigen zeggen tot in maart 2009.*

B. Inbreuk op art. 419 bis van het strafwetboek en op art.455 van het Ger. W. door te hebben meegewerkt aan de collusie tussen beide dochters en hun moeder door te hebben meegewerkt aan de bedrieglijke organisatie van het onvermogen van mevr.

✓ door de aankoop van het enige onroerende goed waarvan zij eigenaar was kort nadat zij kennis had gekregen van de belastingsaanslag van 170.000 € waarvoor zij als zaakvoerder van een VOF persoonlijk aansprakelijk werd gesteld.

C. Inbreuk op art.458 van het strafwetboek en van art.455 van het Ger. W. door aan zijn zoon kennis te hebben gegeven van het feit dat een cliënte die nadien zijn tegenpartij zou worden een appartement te koop had en daarbij misbruik te hebben gemaakt van de wetenschap dat zij in geldnood verkeerde en dat deze verkoop dringend moest worden georganiseerd om te ontkomen aan de fiscus, waarbij kennelijk onder de marktprijs werd aangekocht voor 900.000 Bf terwijl dit onroerend goed nauwelijks 4 jaar later te koop werd aangeboden voor 65.000 €.

D. Inbreuk op art.455. Ger. W. door in zijn brief van 19.03.2010 zijn opvolger Mr. ✓ te hebben bedreigd met een doelgerichte en trefzekere aanval en door deze bewust informatie waarover hij beweerde te beschikken niet te hebben overgemaakt.

E. Art.473 van het Ger. W. door het dringend verzoek van de stafhouder d.d. 30.07.2010 om het appartement niet te verkopen hangende de tuchtprocedure kwaadwillig te hebben genegeerd.

Op de zitting van 27.09.2011 werd de zaak tegensprekelijk uitgesteld in aanwezigheid van Mr. X op verzoek van Mr. Q, loco Mr. Y naar de zitting van 29.11.2011.

Mr. X is in persoon verschenen ter zitting van 29.11.2011, bijgestaan door zijn raadsman Mr. Y.

Op vraag van Mr. X werd de zaak met gesloten deuren behandeld.

Op uitdrukkelijk verzoek van Mr. X gebeurt de uitspraak met gesloten deuren.

Er waren geen klagers aanwezig.

Stafhouder Dirk Grootjans heeft verslag gedaan.

Mr. X heeft zich voor de Tuchtraad verdedigd t.o.v. de hem geformuleerde vorderingen met het neerleggen van conclusies (gedateerd op 29.11.2011) en met een mondelinge betwisting van de door de voorzitter van de tuchtraad hem ten laste gelegde feiten.

1 Ambtshalve onderzoek met betrekking tot de ontvankelijkheid; art.474 Ger.W.

De klachtbrief van K. ... lastens mr X (stuk 8) dateert van 05.02.2010 hetgeen de begindatum is van de verjaringstermijn, zoals bepaald in art. 474 Ger.W. Het tuchtonderzoek werd aangevat binnen het jaar.

De opening van het tuchtonderzoek werd immers aan mr X medegedeeld door de stafhouder bij brief d.d. 16.02.2010, conform art.458,§1, lid 2. Ger.W. (stuk 15)

Aldus is voldaan aan de ontvankelijkheidsvereiste vermeld in art 474 Ger.W.

De verdediging heeft de exceptie van verjaring overigens niet ingeroepen.

2 Met betrekking tot ingeroepen onontvankelijkheid:

2.1 De verdediging heeft argumenten ingeroepen om te besluiten tot de nietigheid van de oproeping van 11.10.2011 om aldus de onontvankelijkheid van de tuchtvordering te vorderen.

Subsidiar werd de terugzending naar de voorzitter van de tuchtraad gevraagd.

Nog meer subsidiair werd de herkwalificatie van de ten laste gelegde feiten gevraagd om hiernavolgend het verweer hierop te kunnen laten plaatsvinden.

2.2 De verdediging heeft het volste recht om "het werk van de vervolgende overheid" kritisch te benaderen en hoeft zich niet tot taak te nemen dit werk "op zich te nemen", zoals zij terecht stelt.

2.3 Er dient dus nagegaan te worden of en zo ja welke rechten van verdediging in casu geschonden zouden kunnen zijn.

Volgens de verdediging zou de oproeping door de voorzitter van de tuchtraad "onverstaanbaar" en "onduidelijk" zijn en niet voldoen "aan de kwaliteitsnormen die de advocatuur zich heeft gesteld".

De tuchtraad oordeelt dat de verdediging wel degelijk weet welke feitelijke gegevens ten grondslag liggen van de tuchtrechtelijke vervolging.

De tuchtraad verwijst naar volgende rechtspraak:

Overwegende dat het Hof van Cassatie heeft gesteld dat met de woorden "korte samenvatting van de middelen" niet de opgave van de rechtsregels waarop de vordering zou steunen, wordt bedoeld, maar dat het volstaat de feitelijke gegevens aan te voeren die aan de vordering ten grondslag liggen, omdat de rechter, met eerbiediging van de rechten van verdediging, op de regelmatig aan zijn beoordeling voorgedragen feiten, zonder het voorwerp noch de oorzaak van de vordering te wijzigen, de rechtsregels moet toepassen op grond waarvan hij de vordering zal inwilligen of ze zal afwijzen (Cass., 24 november 1978, Arr. Cass., 1978-1979, 341);

a. De verdediging laat na aan te geven welke feitelijke gegevens onverstaanbaar zouden zijn in de brief van de stafhouder van de Orde van advocaten te Antwerpen, wat niet kan verstaan worden en/of wat onvoldoende duidelijk zou zijn weergegeven.

Evenmin wordt gewezen op wat “onverstaanbaar” of “onduidelijk” zou zijn in de brief van de stafhouder van de Orde van advocaten te Antwerpen, waarnaar de oproeping verwijst.

Het valt op dat de verdediging evenmin voorbeelden geeft van wat “onverstaanbaar” of “onduidelijk” zou zijn in de oproeping van de voorzitter van de tuchtraad.

De verdediging gebruikt als criterium om te oordelen of de ten laste legging “verstaanbaar” of “duidelijk” zou zijn de “goede advocaat”, gedefinieerd als een “juridisch geschoolde”, die de verdediging voert of bijstaat.

In casu is er geen twijfel mogelijk dat mr. X en zijn raadsman voldoende juridisch geschoold zijn om de tenlastelegging te verstaan, - het tegenovergestelde wordt niet beweerd -, zodat het hen voldoende duidelijk is welke de feitelijke tenlasteleggingen zijn die opzichtens mr. X werden geformuleerd.

b. volledigheidshalve:

De verdediging stelt dat de inbreuken verwijzen naar normen, die als zodanig worden gekwalificeerd in de brief van de stafhouder van de Orde van advocaten te Antwerpen en met verwijzing naar de brief van de voorzitter van de tuchtraad, maar die niet bestaan.

Het tegendeel is evenwel waar.

Betichtingen A,B,C en D verwijzen uitdrukkelijk naar de norm die verwoord wordt in artikel 455 Ger.W.

De raad van de Orde krijgt in dit artikel de opdracht bepaalde normen te handhaven.

De tuchtrechtelijke uitvoering van deze opdracht is aan de stafhouder toegewezen. Inbreuken op deze normen worden door de stafhouder vervolgd.

Deze normen behoren tot de basisprincipes van het beroep

De Tuchtraad verwijst overigens naar de CCBE en een van haar principes:

Principle (d) – the dignity and honour of the legal profession, and the integrity and good repute of the individual lawyer¹

(vrij vertaald: “de waardigheid en de eer van het beroep van jurist, en de integriteit en de goede reputatie van de individuele jurist”)

¹ http://www.ccbe.eu/fileadmin/user_upload/NTCdocument/EN_Code_of_conductp1_1306748215.pdf charter of core principles of the European legal profession and code of conduct for European lawyers

De reglementen van de CCBE behoren tot de reglementen die het beroep van advocaat in België bepalen.

c. De verdediging kan niet gevolgd worden wanneer zij stelt "het raden" te hebben waartegen zij zich dient te verdedigen wanneer de stafhouder stelt dat hij mr. X ten laste legt "de waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die aan het beroep van advocaat ten grondslag liggen" niet te hebben nageleefd of "het beroep onbehoorlijk te hebben uitgeoefend".

De ten laste gelegde feiten moeten de verdediging duidelijk hebben gemaakt dat de stafhouder vindt dat mr. X aan genoemde normen niet voldeed.

De verdediging heeft dus wel duidelijk en in verstaanbare woorden moeten begrijpen wat haar ten laste wordt gelegd.

d. De strafrechtelijke inbreuken waarnaar anderzijds wordt verwezen in de brief van de stafhouder - en de verwijzing naar de brief van de voorzitter - en die duidelijk worden onderscheiden van de inbreuken op de norm waarheen artikel 544 Ger.W. verwijzen, vallen niet onder de jurisdictie van de tuchtraad. De tuchtraad zal zich dan ook niet uitlaten over het al dan niet bestaan van een strafrechtelijke inbreuk van een al dan niet juist geciteerd strafwetsartikel.

De tuchtraad stelt vast dat de voorzitter van de tuchtraad en de stafhouder zich niet enkel beroepen op strafrechtelijke vervolgbare feiten of hun juridische kwalificatie. De stafhouder vermeldt de strafrechtelijke inbreuk los van de tuchtrechtelijke inbreuk door het tussenvoegsel - en - .

Volledigheidshalve wenst de tuchtraad op te merken dat het haar taak niet is strafrechtelijke beteelde feiten vast te stellen of op hun juiste kwalificatie te beoordelen. Het aanwezig zijn van enig " strafrechtelijk stuk" is dan ook niet ter zake dienend.

De tuchtraad stelt vast dat de verdediging hierbij voorbijgaat aan de finaliteit van het tuchtrecht.

Tuchtrecht is geen strafrecht. De disciplinaire actie is een interne procedure tegenover de leden van een corps of een gereguleerd beroep, die de eer en de waardigheid van hun functie of beroep hebben miskend, of inbreuk hebben gemaakt op de beginselen die eraan te grondslag liggen.²

e. Uit de verdediging ten gronde, zoals mondeling gevoerd, blijkt overduidelijk dat mr. X klaar en "duidelijk" in "verstaanbare" woorden wist wat hem ten laste gelegd werd.

Hij heeft zich hier tegen kunnen verdedigen.

f. De nietigheden, die de verdediging inroept, die de Tuchtraad herkent als *de exceptio obscuri libelli*, kunnen niet worden aanvaard.

² STEVENS J. Regels en gebruiken van de advocatuur te Antwerpen, Kluwer, Antwerpen, 1997, nr 1038

De tuchtraad stelt vast dat de nietigheid van de oproeping als onontvankelijkheid wordt ingeroepen.

De tuchtraad onderzoekt, zelfs ambtshalve, de ontvankelijkheid van de vordering, zoals geformuleerd door de voorzitter van de tuchtraad en hernomen door de stafhouder van de Orde van advocaten te Antwerpen.

De tuchtraad stelt vast dat de vordering ontvankelijk is zowel "ratione personae", "- materiae" als "-temporis".

De tuchtraad stelt vast - en de verdediging werpt het tegenovergestelde niet op - dat de voorzitter van de tuchtraad de vordering kan instellen (ius agendi) voor de tuchtraad, die bevoegd is hieromtrent uitspraak te doen - hetgeen blijkt en volgt uit de verwerping van de ingeroepen nietigheid van de *exceptio obscuri libelli* , terwijl geen verval- of verjaringstermijn wordt ingeroepen of wordt vastgesteld. De ten laste gelegde feiten zijn niet verjaard. Bovendien worden de ten laste gelegde feiten binnen een redelijke termijn vervolgd: de feiten dateren van 2009, de klachten van resp.05.02 en 12.02.2010 en het tuchtonderzoek werd op 16.02.2010 gestart met de aangetekende brief van de stafhouder (stuk 15).

De vordering is dus ontvankelijk.

Er bestaat geen aanleiding om de zaak terug te verzenden naar voorzitter van de tuchtraad.

De herkwalificatie van de ten laste gelegde feiten is uit hetgeen voorafgaat vanuit tuchtrechtelijk standpunt niet vereist met het oog op het waarborgen van de rechten van de verdediging.

3. Verdediging ten gronde

3.1. de tuchtraad stelt de feitelijkheden als volgt samen:

Mevrouw **K** richt samen met tweede klager **S** een vennootschap op, een V.O.F. met de firmanaam **Z**, en vermeldt in de oprichtingsakte als zaakvoerders haar twee dochters **S**. Hun handtekeningen worden vervalst: d.w.z. moeder **K** ondertekent met de handtekening van de dochters.

De fiscus vestigt een fiscale aanslag van € 187.000,00 ten name van een van de twee dochters.

Via een vroegere cliënte van mr **X** wenden de beide dochters en de moeder zich tot mr **X**. Deze stelt het probleem vast en adviseert de dochters strafklacht neer te leggen tegen hun moeder om aan de fiscale aanslag te ontsnappen. Moeder **K** zou haar strafrechtelijke aansprakelijkheid kunnen verminderen door de schuld te leggen op de invloed van **S**, haar vriend, die haar tot gemelde schriftvervalsing zou hebben aangezet.

Eenmaal de dochters "buiten schot" zou mevrouw **K** "ontsnappen" aan de fiscus.

Mevrouw K heeft een studio die de fiscus zou kunnen te gelde maken. Daarop stelt mr X aan mevrouw K voor de studio aan te kopen. Dit gebeurt. De studio wordt verkocht aan de zoon van mr. X voor wat de naakte eigendom betreft. Mr. X en echtgenote kopen het vruchtgebruik voor 900.000 BEF of € 22.310,42.

Nadien verkopen deze eigenaars dezelfde studio verder voor € 46.000,00.

De stafhouder van de Orde van advocaten te Antwerpen verneemt in de loop van de instructie van het tuchtdossier dat mr X de studio wil verkopen en raadt hem deze verkoop af als "niet aangewezen".

De stafhouder besluit tot tuchtvervolgning.

3.2. Inbreuk sub A

Deze luidt als volgt:

A Inbreuk op art. 455 van het Ger. W. door namens de beide dochters op 12.10.2006 een klacht tegen hun moeder te hebben neergelegd zonder laatst genoemde te hebben gewezen op het risico van een strenge correctionele veroordeling en door ook deze moeder nog verder als cliënte te hebben ontvangen volgens eigen zeggen tot in maart 2009.

Mr. X was de raadsman van mevrouw K en de twee dochters S.

Dit blijkt uit het feit dat

- Mevrouw K de provisie van € 2.500,00 betaalde aan mr. X (zie stuk 1 bundel mr. X - schrijven d.d. 12.02.2009 van mevr. K aan haar dochter € 5.)
 - o citaat : ... Alsook de € 2.500,00 die ik "stante pede" onder dwang en onder grove vernederingen moest ophoesten (waarmee mijn eigen beul te betalen, bleek later ...)"
- Schrijven mr X aan mr. V d.d. 09.02.2010 (zie stuk 5 bundel mr X)
 - o citaat "Na contact met de ontvanger van de belastingen werd door mij een strategie uitgewerkt in overleg met de dochters en moeder, met als enig doel te ontsnappen aan de torenhoge ambtshalve aanslagen..." Onderlijning door de Tuchtraad.
- Schrijven van mr. X aan de Stafhouder op 19.02.2010 (stuk 8 bundel mr X)
 - o citaat : " Op dat ogenblik was er nog geen tegenspraak van belangen, veeleer collusie. Samen eruit geraken, zonder veel kleerscheuren was mijn opdracht".
- Schrijven van mr X aan de Stafhouder op 22.02.2010 (stuk 9 bundel mr X)

- o Citaat : “ Ze gaf grif toe dat ze een stommititeit had begaan en alle lasten ging dragen.”

- Proces-verbaal van verhoor d.d. 25.03.2010

- o Citaat: “ Vraag : Op het moment dat u de klacht neerlegt, is mevrouw K wel uw cliënte.
 - Antwoord: Welnee, op dat moment wordt zij zelfs een potentiële tegenpartij. En ik heb haar gevraagd een eigen raadsman te consulteren wat zij ook gedaan heeft, nl mr. P ”
- o Citaat “Vraag: Heeft u mevrouw K alleen ontvangen?
 - Antwoord: Bedunkt nee, ik ben niet zeker, het is 4 jaar geleden. Zij zijn de laatste keer bij mij samen geweest in maart 2009.”

Mr X heeft namens de zusters S strafklacht met BP-stelling neergelegd op 12 oktober 2006 en nog contacten gehad met mevrouw K en dit tot maart 2009, ook in afwezigheid van de dochter E.S. (zie ook stuk 39, notitie voor de Stafhouder, blz. 2, 5^e par.) In een andere verklaring zegt hij haar verwezen te hebben naar mr. P, die in een ander citaat genoemd wordt als de confrater waarmee hij overleg pleegt.

Herhaaldelijk omschrijft mr X de verhouding tussen zijn cliënten en mevrouw K als collusie. Van mr. X bekend uit het dossier dat hij vele talen kent, waaronder het Latijn. Collusie komt van colluderen dat zowel “ samenspelen” als “samenspannen ten nadele van een derde” betekent. In casu is de fiscus de te benadelende derde.

In een schrijven van 02.04.2010 (stuk 20 van de verdediging). kondigt mr. X aan dat zijn tactiek gelukt is.

Citaat:

Inzake werd op 25 maart door K 3C een vonnis geveld. K en S werden veroordeeld tot resp. 8 en 9 maand, met 3 jaar uitstel, wegens schrijftvervalsing en aan de dochter BP, 1 € provisioneel, ter vrijwaring tov de fiscus. Het Parket berust In de praktijk is dit een non-event, en de Ontvanger heeft zijn vonnis voor ontlasting ten bedrage van 178.000 € hoofdsom. Zelfs de fiscus zal tevreden zijn. Mijn strategie van vier jaar geleden heeft dus perfect gewerkt.

Mr X heeft zich dus als advocaat opgesteld van mevrouw K om het door hem beoogde resultaat te bereiken. Mevrouw K kan dan niet anders dan zijn cliënte genoemd worden.

Citaat:

Nee, Zij overwoog wel zelfs iets te kopen om te gaan wonen, maar ik heb haar wel gewezen op het feit dat zij eventueel wel kon huren en dat zij door de wet goed beschermd was. (zie stuk 39, notitie voor de Stafhouder, blz. 4, 1^e par.)

De strafrechtelijke veroordeling van de cliënte kan bezwaarlijk een tactisch succes genoemd worden. De boze reactie van mevrouw K na haar veroordeling en de daaropvolgende klacht tegen mr. X bewijzen dat mevrouw K niet werd geïnformeerd over de mogelijke gevolgen van de strafklacht.(stuk 8)

Citaat:

*Nog tijdens de uiteenzetting van de feiten begon meester X mij de huid vol te schelden. Hij bedreigde mij door te stellen dat ik indien ik hem niet in zijn opzet zou volgen "geboeid naar de gevangens zou gestuurd worden". Tevens eiste hij van mij binnen het uur 2.500 Euro om de zaak op te lossen. Vervolgens dwong hij mij mijn appartementje aan hem te verkopen. Tenslotte bracht hij buiten mijn wil totaal ontredderd en overstuurd naar de psychiatrie.
Ik besepte eerst wat er gebeurd was nadat meester X in naam van mijn dochter een procedure tegen mij opstartte. Ik heb dus met mijn geld een procedure gefinancierd tegen mijzelf!!*

Deze handelswijze is in strijd met de waardigheid, rechtschapenheid en kiesheid die ten grondslag liggen aan het beroep van advocaat.

De tenlastelegging is bewezen.

3.3. Inbreuk: sub B

Deze luidt als volgt:

B. Inbreuk op art. 419 bis van het strafwetboek en op art.455 van het Ger. W. door te hebben meegeholpen aan de collusie tussen beide dochters en hun moeder door te hebben meegewerkt aan de bedrieglijke organisatie van het onvermogen van mevr. K door de aankoop van het enige onroerende goed waarvan zij eigenaar was kort nadat zij kennis had gekregen van de belastingaanslag van 170.000 € waarvoor zij als zaakvoerder van een VOF persoonlijk aansprakelijk werd gesteld.

Met betrekking tot de verwijzing naar artikel 419bis SWB heeft de verdediging uiteraard gelijk wanneer zij stelt dat dit artikel niet ter zake toepasselijk is, doch zal hebben begrepen uit de omschrijving van het bedoelde misdrijf dat artikel 490 bis SWB wordt bedoeld.

Artikel 419 bis SWB ressorteert onder hoofdstuk II: "het onopzettelijke doden en onopzettelijk toebrengen van lichamelijk letsel".

Artikel 490 bis SWB gaat over "de bedrieglijk organisatie van onvermogen". Dit begrip wordt letterlijk vermeld in de betichting.

De tuchtraad heeft zich niet in te laten met de toepassing van de strafwet en beperkt er zich toe vast te stellen dat de vermelding van artikel 419 bis SWB ontegensprekelijk een materiële vergissing is, aangezien art. 490 bis SWB klaarblijkelijk bedoeld werd.

De collusie tussen de dochters en hun moeder wordt door mr. X herhaaldelijk erkend. Hij heeft dan ook wetens en willens aan deze collusie medewerking verleend, door ze te adviseren en zijn advies uit te voeren door middel van het neerleggen van strafklacht en daarop actief deel te nemen aan de strafprocedure.

De bedoeling was duidelijk om het onvermogen van mevrouw K te bewerkstelligen.

De tenlastelegging is bewezen.

3.4. Inbreuk: sub C

C. Inbreuk op art.458 van het strafwetboek en van art.455 van het Ger. W. door aan zijn zoon kennis te hebben gegeven van het feit dat een cliënte die nadien zijn tegenpartij zou worden een appartement te koop had en daarbij misbruik te hebben gemaakt van de wetenschap dat zij in geldnood verkeerde en dat deze verkoop dringend moest worden georganiseerd om te ontkomen aan de fiscus, waarbij kennelijk onder de marktprijs werd aangekocht voor 900.000 Bef terwijl dit onroerend goed nauwelijks 4 jaar later te koop werd aangeboden voor 65.000 €.

Het beroepsgeheim is (ook) een deontologische norm (zie Stevens o.c. nr. 823) en wordt gegarandeerd binnen deze grenzen: openbaring van de feiten moet enig moreel of materieel nadeel kunnen bezorgen aan de cliënt en de advocaat moet de feiten vernomen hebben in zijn hoedanigheid van advocaat.

De mededeling van mr. X aan zijn zoon is een inbreuk aan de plicht van de beroepsgeheimhouding aangezien het belang van de cliënt werd geschonden: zij werd aangezet om haar appartement aan een te lage prijs (zie verder) te verkopen.

De overtreding van de norm, vervat in artikel 455 Ger. W., bestaat er bovendien in de financiële nood van de cliënt gebruikt te hebben, hierbij zijn zoon te betrekken en nadien nog financiële winst te maken door de studio te verkopen aan meer dan het dubbele van de aankoopprijs. De aankoopsom was op 03.11.2006 900.000 BEF of € 22.310,42. De verkoopprijs was € 46.000,00 op 27.07.2010.

De studio genereerde bovendien (of kon dit alleszins) huurgelden ten voordele van mr. X, nu de zoon de studio nooit betrof ofschoon dit de bedoeling van de aankoop zou zijn geweest. (stuk 11 bundel mr. X)

Het aankopen van de studio, de naakte eigendom op naam van de zoon en het vruchtgebruik op naam van mr. X en echtgenote, die eigendom is van een cliënte, die hem dit in het kader van de vertrouwelijkheid van de consultatie, dus kaderend in het beroepsgeheim, mededeelde, ten einde het onroerend goed te onttrekken aan de uitwinning door de fiscus, is een inbreuk op de norm vervat in artikel 544 Ger. W.

De tenlastelegging is bewezen.

3.5. Inbreuk: sub D.

D. Inbreuk op art.455. Ger. W. door in zijn brief van 19.03.2010 zijn opvolger Mr. V te hebben bedreigd met een doelgerichte en trefzekere aanval en door deze bewust informatie waarover hij beweerde te beschikken niet te hebben overgemaakt.

Uit het schrijven van mr. V d.d. 22.03.2010 blijkt dat deze de dreigementen niet apprecieerde. (stuk 35). De dreiging "ik zal niet aarzelen om even fervent aan te vallen, doelgericht en met trefzekerheid. Ook tegen u als advocaat ..." (stuk 34) is onwaardig ten opzichte van een confrater.

Mr. X onthield zijn confrater eveneens informatie zoals blijkt uit dezelfde brief d.d. 19.03.2010 "want ze weten niet wat ik wel weet, u trouwens ook niet en ik ga het lekker niet vertellen..."

De tenlastelegging is bewezen.

3.6. Inbreuk: sub E.

E. Art. 473 van het Ger. W. door het dringend verzoek van de stafhouder d.d. 30.07.2010 om het appartement niet te verkopen hangende de tuchtprocedure kwaadwillig te hebben genegeerd.

Het schrijven van de stafhouder d.d. 30.07.2010 (stuk 45) is niet letterlijk als een injunctie, een bevel, te lezen. De stafhouder acht "het niet aangewezen ... tot verkoop over te gaan".

Dit is geen uitdrukkelijk verbod. Het is eerder een "aanwijzing", die echter moet begrepen worden als een injunctie.

Na lezing van stuk 24 (bundel mr. X) blijkt dat mr. X (en zijn echtgenote en zoon) op 27.07.2010 een "verkoop/aankoop-belofte" heeft ondertekend. De optie werd door de verkoper verleend tot 27.09.2010.

Deze optie zou zijn gelicht volgens schrijven van de klaagster (stuk 44) en de verkoop zou doorgang vinden op 05.08.2010.

In zijn schrijven van 03.08.2008 geeft Mr X aan dat hij ondanks de "aanwijzing" van de stafhouder toch zou overgaan tot de verkoop en zich dus niet aan de "aanwijzing" zou houden, alhoewel hij wist van het bestaan van de verkoops optie.

Mr X heeft de verkoops optie getekend terwijl hij wist dat een tuchtonderzoek lopende was en heeft niets gedaan om de verkoop niet te laten plaatsvinden; hij heeft zelfs geen poging gedaan om de verkoopsbelofte, die liep tot 27.09.2010, in te trekken.

De mogelijkheid om de aankoop te niet te doen en de eigendom terug te laten keren naar zijn cliënten heeft mr. X afgewezen. Dochter K.S. deed een voorstel om het goed terug te kopen, hetgeen blijkbaar werd afgewezen: zie stuk 1 bundel mr. X onder de titel " enkele teruggevonden berichten tussen de familie K-S (apart mapje), "verklaring"".

Mr. X is in de mogelijkheid geweest om zijn deontologisch laakbare aankoop ten nadele van de familie K-S ongedaan te maken en heeft hiervan geen gebruik gemaakt.

Voor deze deontologisch verkeerde houding dient mr X te worden gesanctioneerd.

De ten laste leggingen sub A,B C, D en E zijn dus bewezen.

De tenlasteleggingen worden als bewezen beschouwd op basis van de verklaringen van de klagers, de vastgestelde feitelijkheden en de verklaringen van mr X ter zitting bevestigd en afgelegd in aanwezigheid van zijn advocaat, die hieromtrent geen opmerkingen maakte, zodat zijn rechten van verdediging volkomen gevrijwaard bleven.

DE STRAFMAAT

De tuchtraad acht de ten laste gelegde feiten zeer ernstig: zij staan zeer ver af van de norm van wat een advocaat moet zijn.

De tuchtraad stelt vast dat bij mr X niet het minste schuldig besef bestaat (stuk 25 van de verdediging noemt de feiten "peanuts") noch wat betreft de deontologie noch wat betreft de benadeling van de Belgische Staat in de persoon van de fiscus.

De advocaat heeft niet als taak de fiscus te benadelen of hieraan zijn medewerking te verlenen. Hij heeft de eed gezworen de wetten van het Belgische volk te eerbiedigen. Hij dient zijn cliënt te adviseren dit te doen en zeker niet mee te werken om de wet te ontduiken.

De tuchtraad acht het gepast een strenge tuchtmaatregel uit te spreken en legt een schorsing op van EEN JAAR.

De tuchtraad heeft geen verzachtende omstandigheden aanvaard, ofschoon zij uitdrukkelijk werden vermeld, gelet op de ernst van de feiten.

OM DEZE REDENEN, DE TUCHTRAAD

Uitspraak doende op tegenspraak, met gesloten deuren en in eerste aanleg;

Verklaart de tuchtvervolging ontvankelijk en gegrond en de ten laste gelegde feiten bewezen;

Spreekt overeenkomstig artikel 460 Ger. W. opzichts Mr X de tuchtrechtelijke sanctie van SCHORSING gedurende EEN JAAR uit.

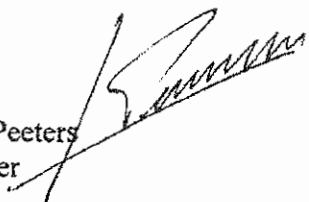
Hebben deelgenomen aan de behandeling, de beraadslaging en de uitspraak: de voorzitter en de assessoren, hierna vermeld;

Heeft eveneens deelgenomen aan de behandeling en de uitspraak: de secretaris, hierna vermeld;

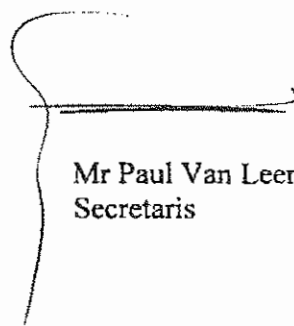
De rechtspleging heeft plaatsgehad in het Nederlands;

Aldus uitgesproken te Antwerpen op 31 januari 2012;

Mr Jef Peeters
Voorzitter

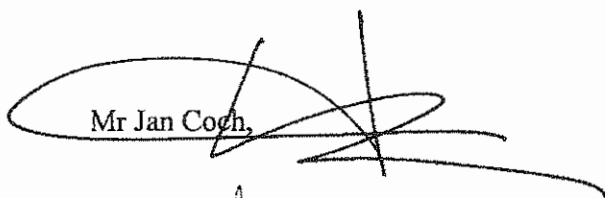

Mr Paul Van Leemput
Secretaris

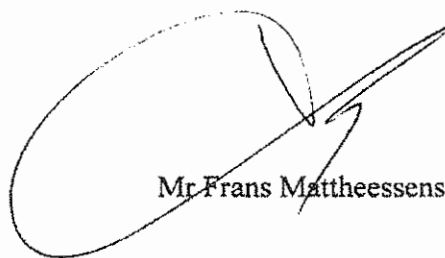

De assessoren

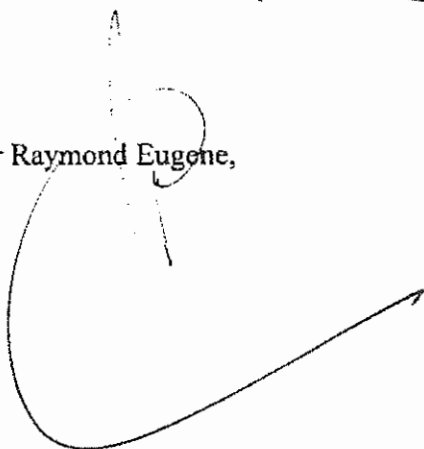
Mr Jan Coch,

Mr Frans Mattheessens,

Mr Raymond Eugene,

Mr Jan Dyck,

